

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **MUDr. D. S.**, bývajúcej v G., proti žalovanej **Mgr. S. S.**, bývajúcej v G., o **zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 11 C 257/1998, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. júna 2008 sp.zn. 10 Co 121/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta uznesením z 28. februára 2008 č.k. 11 C 257/1998-522 schválil zmier účastníkov, na základe ktorého sa zrušilo podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej k nehnuteľnosti vedenej na LV č. X., Správa katastra G., pre katastrálne územie G., a to k rodinnému domu súpisné číslo X., orientačné číslo X., ktorý je postavený na parc.č. X., pričom výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti sa stala žalovaná, ktorá sa zaviazala do troch dní od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu zaplatiť žalobkyni 1 400 000,-- Sk. Zároveň súd prvého stupňa rozhodol, že žalobkyni sa vracia zo zaplatených súdnych poplatkov 10 750,-- Sk a žalovanej 25 000,-- Sk. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania 205 349,-- Sk k rukám jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Schválenie zmiernu súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 99 ods. 1 až 3 O.s.p. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm.b/ O.s.p. a žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložila na uplatňovanie svojho práva, pričom ustanovenie § 146 ods. 1 písm.b/ O.s.p. na daný prípad neaplikoval, nakoľko podľa jeho

názoru sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré spočívajú v tom, že obsahom súdneho zmieru je taká istá úprava vzájomných práv a povinností, akú žalobkyňa žiadala v prípade svojej určovacej žaloby, resp. v rozšírení pôvodne podanej určovacej žaloby. Súd pri rozhodovaní o trovách konania zohľadnil aj správanie sa a postup pôvodného žalovaného v konaní, ktorý svojím postupom a úkonmi oddŕaľoval rozhodnutie súdu vo veci, čoho dôkazom bola aj tá skutočnosť, že v štádiu, keď mohol súd vo veci vyhlásiť rozhodnutie, pôvodný žalovaný svoj spoluvlastnícky podiel previedol na súčasnú žalovanú, s účelom predĺžiť súdne konanie.

Na odvolanie žalovanej proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania Krajský súd v Trnave uznesením z 30. júna 2008 sp.zn. 10 Co 121/2008 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na to, že obsahom zmieru, ktoré účastníčky konania uzavreli 28. februára 2008 nebola dohoda o náhrade trov konania. Vzhľadom na to bolo potrebné o náhrade trov konania rozhodnúť v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm.b/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Ustanovenie § 146 O.s.p. predstavuje výnimku z aplikácie ustanovenia § 142 O.s.p., pretože o náhrade trov konania sa rozhoduje bez ohľadu na výsledok konania a je preto bez právneho významu, ktorý z účastníkov dosiahol v konaní úspech a v akom rozsahu. Rovnako nie je dôvodná aplikácia ustanovenia § 150 O.s.p., ktorý umožňuje v prípade dôvodov hodných osobitného zreteľa výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať, pretože citované ustanovenie sa aplikuje v prípadoch, keď účastníkovi vzniklo právo na priznanie náhrady trov konania podľa ustanovení § 142 až § 143 O.s.p., § 146 ods. 2 a § 147 až § 148 O.s.p., avšak priznanie náhrady trov konania sa v konkrétnom prípade môže javiť ako neprimerane tvrdé. Podľa jeho názoru aplikácia citovaného ustanovenia však neprichádza do úvahy, keď účastníci nemajú právo na náhradu trov konania, ako je tomu v prípadoch, keď sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa § 146 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a vo veci úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnila.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorá navrhla uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodňovala ustanovením § 239 ods. 1 O.s.p. Nepopierala, že účastníci konania na pojednávaní 28. februára 2008 uzavreli zmier, ktorého súčasťou priamo nebola dohoda o náhrade trov konania, ale prvostupňový súd vychádzal pri priznaní náhrady trov konania zo skutkových okolností, ktoré vyplývajú priamo zo súdneho spisu počas desať rokov trvajúceho priebehu, ktoré oprel o § 142 ods. 1 O.s.p., pričom ustanovenie § 146 ods. 1 písm.b/ O.s.p. na daný prípad neaplikoval, nakoľko mal za to, že sú tu dôvody osobitného zreteľa na priznanie trov konania. Navyše, samotná právna zástupkyňa žalovanej súhlasila s náhradou trov konania pre navrhovateľku a jej právneho zástupcu, ktorý právny zástupca riadne vyčíslil. Uvedené tvrdenie žalovaná ani jej právna zástupkyňa nespochybnili ani na pojednávaní, na ktorom bol schválený zmier účastníkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť; bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie je proti nemu prípustné ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ veta prvá O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), alebo uzneseniu o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute,

o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach, vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Pretože v prejednávanej veci je dovolaním žalobkyne napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, vykazujúceho znaky uznesenia, ktoré je výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., je prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia vylúčená.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Existenciu takýchto vád však dovolací súd nezistil. Napokon vo svojom dovolaní dovolateľka ani žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. nenamietala.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania nemožno v danom prípade vyvodit' z § 237 O.s.p. ale ani z § 239 O.s.p., odmietol ho dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, ktoré nemožno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

